HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

צריך לאומרה כמלא. שלא בפסוק מקרבנות. דין לרבי יהודה בין לר' שמעון ליכא מידי שלא במשמעות דורשין: **רב.** לאמר טו] ד)מחזיקה אין לה מחזיקה לה כתנא דידן ס"ל דאמר לה מלא הקומץ כשר: **שור קרב לגבי מוכה.** דמליאת קומץ כרשלו של מזבח היא כדאמר בשמעתא [כח:]: **ברשלו של מזבח שפת מולאים את הקומץ: עניס.** נקלאו קרבן שנאמר והגולות הפלגו על קרבן העניס (נחמיה י) ודס ליקרי קרבן שהוא עיקר כל הזבח: **לאמרים נאין לה מוכה.** שלריכה עניס להקטרה: **אף כל.** שלריכין עניס טעונין מלח יכול עניס ודס (פ"א) ד)קומץ דמנחה עניס ודס: **מיהו דס דאיכא נבולה.** מיד פריך מיתיבי ודס מיד לימורין למזבח ובשר לבהניס. טז] **אי מה מנחה מיוחדת שמחרת.** הכי פריך יז] או אימא כי היכי דמרבינן כל דאמר ליה בהאי לד שלאמרים נאין לה מוכה יח] להן תרבי נמי דס דאמר לה נאידך גיסא אף כל למעוטי עניס הוא לאתא דלא אמר למעוטי לד שבידי ת"ל [יב] במיעוטא לאחריא למעוטי לד דמיעט כמותה (כ) ולרבויי ט)לאמרים נאין מוכה לה אתא לרבויא לפרוסי (מיפכא) אבל דס שמיעד ואוניא לה אלו אאין מתירין דת"כ למה לי למימר מעל מנחתך נימא כ) [אי נמי] כדאמרינן לקמן מקמברא הני הוה אמינא לך מלא הקומץ ואל יהא לך יותר מן הקומץ (מנחה) מנין לרבות את הלבונה שבן באה עמה בכלי אחד מנין לרבות את הלבונה הבאה בפני עלמה ולבונה הבאה בבזיכין והקטרת ו) מנחת כהנים ומנחת כהן משיח ומנחת נסכים אימורי חטאת ואימורי אשם ואימורי קדשי קדשים ואימורי קדשים קלים ואברי עולה ועולת העוף ז) מנין תלמוד לומר ז)על כל קרבנך תקריב מלח אמר מר אין לי אלא קומץ (מנחה) מנין לרבות את הלבונה מרבה אני את הלבונה שבן באה עמה בכלי אחד והא אמרת מה מנחה מיוחדת שאחרים באין חובה לה הכי קאמר קרבן כלל ומנחה פרט כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט מנחה אין מידי אחרינא לא ח) הדר אמר על כל קרבנך חזר וכלל כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא בעין הפרט מה הפרט מפורש שאחרים באין חובה לה אף כל שאחרים באין חובה לה אחרים דבאין חובה לה מאי ניהו עצים אף כל עצים אימא ט) י)(אחרים דבאין חובה לה ניהו) לבונה יא] ואייתי דם דאיכא נסכים יב] בהדי אימורין הוא דאתו מ"ט אכילה ושתיה אדרבה כפרה ושמחה אלא לבונה באה עמה בכלי אחד יג)[נסכים אין באין בכלי אחד] אבל עצים כי היכי דמתכשרא בהו מנחה הכי מתכשרא בהו כולהו קרבנות ואימא יד) מה הפרט מפורש שאחרים באין חובה לה ומתרת אף כל שאחרים באין חובה לה ומתרת ומאי ניהו לבונה הבאה בבזיכין דשריא לחם טו] אבל מידי אחרינא לא מדאיצטריך מעל מנחתך ולא מעל דמך מכלל דהנך כולהו אתו בחד צד אמר מר מעל מנחתך ולא מעל דמך ואימא מעל מנחתך ולא מעל איבריך מסתברא אברים הוה ליה לרבויי שכן (אשב"נ טמ"א סימן) אחרים באין חובה לה כמותה אישים כמותה בחזית כמותה נותר כמותה טומאה כמותה מעילה כמותה אדרבה

אימא מה הפרט מפורש שאחרים באים חובה לה וגם מתרת. פירוש ונימא כללא קמא דוקא אי נמי אפילו למ"ד כללא דוקא כדאמרינן לקמן (עיין תוס' ד"ה כל) טז] שניס ולריך עיון בפרק שלשה מינין (מיד דף לה:) ושמא יש מקומות לב] ושלשה ג) מקומות לא מצינו ליה להס"ק אלא במד לד:

מדאיצטריך מעל מנחתך מכלל דהנך בולהו לג] מייתו בחד צד. פי' כמו דס לליס ליה אלא מד לד ומקמון מוכה לדליק לדין דהכא בדס לה מצינו ליה הכי לדליק לדין דהכא והא דקתני בבריימא מצינו דס דמשמע ליצטרך לאי לד לא כתיב מעל מנחתך הייתי מרבה דס ומדהכא הייתי מלרין אי לדליק דמשמע הכא דהכא נקט קמ"ל שכך היה לאוי לדרוש והס"ק טוענ לאי לד: **ואימא** מעל מנחתך ולא מעל אבריך. פי' נאליכים ליה אלא מד לד שאחרים באים חובה לה ומתרת ומעל מנחתך ולא מעל אבריך שלא תאמר לרבוי לבונה ונדון שאחרים באים חובה לה כגון עצים ולהביא אברים ואימא נמי שאחרים באים חובה לה לבונה ואייתי נמי דם להכי אלטריך מעל מנחתך ולא מעל אבריך למעוטי אברים ולא בניא רק דם דאיכא נסכים דומיא דקומץ דאיכא לבונה שבאה חובה לה וסברא הוא לומר כן דאי לאו מעל מנחתך להוציא אברים הייתי לומד מעצם דאחרים באין חובה לה דם דאיכא נסכים דומיא דקומץ דאיכא לבונה ואביא נמי איברים שאחרים באים חובה לה דהיינו עצים דם דוקא מסברא ולא אברים כי מסברא יש לנו לרבות איברים שפי מדם שכן אש"ב נטמ"א אלא ש"מ דה"פ ואימא לבונה ואייתי דם ולא איברים משום דכתי' מעל מנחתך ולא מעל אבריך וראיה לדבר דמסברא לא היה מקשה ואימא לבונה ואייתי דם דוקא ולא אברים מדלא קאמר אבל מידי אחרינא לא כדאמר בסמוך ואימא מה הפרט מפורש שאחרים באים חובה לה ומתרת כו' דקאמר אבל מידי אחרינא לא דהתם שייך שפיר למימר מסברא אבל מידי אחרינא לא שהרי לבונה הבאה בבזיכין דמיא לקומץ מכל הני דאש"ב נטמ"א אבל הכא לא שייך למימר מסברא ואימא לבונה ואייתי דם אבל מידי אחרינא לא דאדרבה איברים יש לנו לרבויי מסברא שפי מדם שכן אש"ב נטמ"א אלא ש"מ דה"פ אימא לבונה ואייתי דם אבל אברים לא משום דכתיב מעל מנחתך ולא מעל אבריך ומשני נסכים בהדי אימורים אתו ואין באין חובה לדם אלא לאימורים מאי טעם זה אכילה היינו האימורים וזה שתיה היינו יין לנסכים. גליון:

ו) ואייתי דם דאיכא נסכים וא"ת א"כ מעל מנחתך למה לי וי"ל למעוטי איברים וא"ת פשיטא מהכי תיתי לרבות וי"ל דס"ד דנרבה אברים מצד האחרים באים לה חובה כיון דדמי לדס דא"ש נטמ"א ולהכי אצטריך קרא מעל מנחתך לומר שאין מולחין האברים. גליון: ז) נסכים בהדי אימורים כו' וא"ת אכתי נימא מה מנחה שאחרים באים חובה לה לבונה ואייתי אימורים דאיכא נסכים וי"ל דאש"א לעמור על בוריינו של דבר ושלא ידחוהו ממה שאמר ואייתי דם וגם אם היה אומר ואייתי אימורים היה סותר לו משום דאין באים מעל בכלי אחד. גליון: יב) מה הפרט כו' ומאי ניהו לבונה שאחרים באים חובה לה ומתרת קמן קומץ דמנחה אחרינא לעיל ס"ה דפרק ואימא מה מנחה שמחרת ואייתי דם בהדי איברים ונדרשינהו לתרוויהו ותירץ הר"מ דלעיל לא אלימא פירכיה כמו הכא שהרי נוכל לומר ואייתי דם כו' ויש לנו לרבות כמו כן איברים משום דהוי כמותו בש"ש נטמ"א משא"כ בדם אבל הכא שהרי לבונה הוה כמותו בש"ש נטמ"א וגם אחרים באים לה חובה ומתיר וא"כ לא בניא [מלחן] רק דומיא דלבונה דאיכא לב תני אבל מידי אחרינא לא וגם איברים נמעט מתירים אע"ג דדמי בא"ש נטמ"א. גליון: מדאצטריך מעל מנחתך למעוטי דס אלמא אי לאו דמעטיה קרא הר"א דטענן מלח משום דדמי למנחה בחד צד דמתיר כמו הקומץ וחד צד לאו דוקא שהרי דם דמי לקומץ בשני צדדין כמו שמפרש בסמוך מתיר כמותה דנפל בשקיעת החמה כמותה כולהו א לאו מיעוטא מעל מנחתך ולא מעל דמיך דמעטו דס הוי אמינא חד צד דמה מנחה שמתרת אף כל מתיר. גליון: יז) אש"ב נטמ"א סימן הוא אחרים באים חובה לה עצים באיברים כמו בכמנחה מה שאין כן בדם שאין עצים באים חובה לה אישים אברים כולם הן לאישים שם שאין כן בדם. גליון: עו) דאמר החזיר אין לא הזיר לא: עז) מתיבה אי עד תיבת אחרינא לא וגם איברים נמעט דאינם מתירים אע"ג דדמי בא"ש נטמ"א. גליון: מדאצטריך מעל מנחתך למעוטי דס אלמא אי לאו דמעטיה קרא הר"א דטענן מלח משום דדמי למנחה בחד צד דמתיר כמו הקומץ וחד צד לאו דוקא שהרי דם דמי לקומץ בשני צדדין כמו שמפרש בסמוך מתיר כמותה דנפל בשקיעת החמה כמותה כולמר אי לאו מיעוטא מעל מנחתך ולא מעל דמיך דמעטו דס הוי אמינא חד צד דמה מנחה שמתרת אף כל מתיר. גליון: יז) אש"ב נטמ"א סימן הוא אחרים באים חובה לה עצים באיברים כמו בכמנחה מה שאין כן בדם שאין עצים באים חובה לה אישים אברים כולם הן לאישים שם שאין כן בדם. גליון: עו) דאמר החזיר אין לא הזיר לא: עז) מתיבה אי עד תיבת אחרינא לא וגם איברים נמעט מתירים אע"ג דדמי בא"ש נטמ"א. גליון: יח) חובה לה תרבי נמי דס דדמי לה בהאי חד צד דמתיר: יט) ת"ל מיעוטא למעוטי דס ולא תרבי בצד מתיר ולקמן פריך ואימא ולא מעל אבריך דהאי מיעוטא יתירא למיעוטא אחא צד דאחרים באים חובה לה ולילכא לפרושי אביא דם: כ) תיבות אי נמי נמחק: כא) בחד צד דם בחד צד: כב) וכל קרבן מנחתך קרבן קומץ: כג) דלא יפחות: כד) תיבת ליה נמחק: כה) מלח דקא פריך אימא אחרים באים חובה לה מאי ניהו לבונה הבאה לצורך הסולת אף כל דבר שאחרים באים חובה לה טעון מלח תו"ס ומה"ד ואייתי דם ונסכים יין: כו) ללבונה הבאה חובה למנחה ותיבה לו נמחק: כז) אתו דכיון דדמו למנחה: כח) אינם בחרן בעזרה: כט) אם אכל: ל) ומא קרבנן בפ' ב"ש דאמרי דברים שאין חייבין עליהם משום פיגול חייבין עליהן משום נותר ושמא ריליף לה בפ' ב"ש ובפ' כל הבשר: לא) מקומות דשנים ושלשה צדדין: לב) כולהו אתו: לג) אוכל כמותה ס"א אינברים וקומץ הם אוכל לאפוקי דס:

יא א ב מיי' פ"ט מהל' מעולי מוקדש הלכה יח:
יב ג מיי' שם הלכה יב ופי"ח מהל' פסולי המוקדשין הלכה טז:
יג ד מיי' פט"ו מהל' מעה"ק הלכה יד ופ"ד מהל' מעילין ומושפין הל"ו:

שיטה מקובצת (המשך)

התלמוד מכלל כו' י"ל מאותן שני צדדין שהביא התלמוד שאחרים באים חובה לה ומתיר אבל כל אותן שאנו מרבין מזה הצד נפסלים בשקיעת החמה כמו קומץ חוץ מן האיברים ובסמוך פריך תיפוק לי מאיברים ומשני שפיר. גליון ואייתי דם דאיכא נסכים וא"ת א"כ מעל מנחתך למה לי וי"ל דפריך הכי ואימא לבונה ואייתי דם ונדרוש מעל מנחתך ולא מעל אבריך וא"ת אברים למה הוצרך קרא למעוטינהו דמהיכי ס"ד לאתויינהו מאחר דמשני ליה השתא שאחרים באים חובה לה היינו לבונה וי"ל דשפיר אצטריך מעל מנחתך ולא מעל אבריך שלא תאמר לרבוי לבונה ונדון שאחרים באים חובה לה כגון עצים ולהביא אברים ואימא נמי שאחרים באים חובה לה לבונה ואייתי נמי דם להכי אצטריך מעל מנחתך ולא מעל אבריך למעוטי אברים ולא בניא רק דם דאיכא נסכים דומיא דקומץ דאיכא לבונה שבאה חובה לה וסברא הוא לומר כן דאי לאו מעל מנחתך להוציא אברים הייתי לומד מעצם דאחרים באין חובה לה דם דאיכא נסכים דומיא דקומץ דאיכא לבונה ואביא נמי איברים שאחרים באים חובה לה דהיינו עצים דם דוקא מסברא ולא אברים כי מסברא יש לנו לרבות איברים שפי מדם שכן אש"ב נטמ"א אלא ש"מ דה"פ ואימא לבונה ואייתי דם ולא איברים משום דכתי' מעל מנחתך ולא מעל אבריך וראיה לדבר דמסברא לא היה מקשה ואימא לבונה ואייתי דם דוקא ולא אברים מדלא קאמר אבל מידי אחרינא לא כדאמר בסמוך ואימא מה הפרט מפורש שאחרים באים חובה לה ומתרת כו' דקאמר אבל מידי אחרינא לא דהתם שייך שפיר למימר מסברא אבל מידי אחרינא לא שהרי לבונה הבאה בבזיכין דמיא לקומץ מכל הני דאש"ב נטמ"א אבל הכא לא שייך למימר מסברא ואימא לבונה ואייתי דם אבל מידי אחרינא לא דאדרבה איברים יש לנו לרבויי מסברא שפי מדם שכן אש"ב נטמ"א אלא ש"מ דה"פ אימא לבונה ואייתי דם אבל אברים לא משום דכתיב מעל מנחתך ולא מעל אבריך ומשני נסכים בהדי אימורים אתו ואין באין חובה לדם אלא לאימורים מאי טעם זה אכילה היינו האימורים וזה שתיה היינו יין לנסכים. גליון:

ו) ואייתי דם דאיכא נסכים וא"ת א"כ מעל מנחתך למה לי וי"ל למעוטי איברים וא"ת פשיטא מהכי תיתי לרבות וי"ל דס"ד דנרבה אברים מצד האחרים באים לה חובה כיון דדמי לדס דא"ש נטמ"א ולהכי אצטריך קרא מעל מנחתך לומר שאין מולחין האברים. גליון: ז) נסכים בהדי אימורים כו' וא"ת אכתי נימא מה מנחה שאחרים באים חובה לה לבונה ואייתי אימורים דאיכא נסכים וי"ל דאש"א לעמור על בוריינו של דבר ושלא ידחוהו ממה שאמר ואייתי דם וגם אם היה אומר ואייתי אימורים היה סותר לו משום דאין באים מעל בכלי אחד. גליון: יב) מה הפרט כו' ומאי ניהו לבונה שאחרים באים חובה לה ומתרת קמן קומץ דמנחה אחרינא לעיל ס"ה דפרק ואימא מה מנחה שמחרת ואייתי דם בהדי איברים ונדרשינהו לתרוויהו ותירץ הר"מ דלעיל לא אלימא פירכיה כמו הכא שהרי נוכל לומר ואייתי דם כו' ויש לנו לרבות כמו כן איברים משום דהוי כמותו בש"ש נטמ"א כדם אבל הכא שהרי לבונה הוה כמותו בש"ש נטמ"א וגם אחרים באים לה חובה ומתיר וא"כ לא בניא [מלחן] רק דומיא דלבונה דאיכא לב תני אבל מידי אחרינא לא וגם איברים נמעט מתירים אע"ג דדמי בא"ש נטמ"א. גליון: מדאצטריך מעל מנחתך למעוטי דס אלמא אי לאו דמעטיה קרא הר"א דטענן מלח משום דדמי למנחה בחד צד דמתיר כמו הקומץ וחד צד לאו דוקא שהרי דם דמי לקומץ בשני צדדין כמו שמפרש בסמוך מתיר כמותה דנפל בשקיעת החמה כמותה כולמר אי לאו מיעוטא מעל מנחתך ולא מעל דמיך דמעטו דס הוי אמינא חד צד דמה מנחה שמתרת אף כל מתיר. גליון: יז) אש"ב נטמ"א סימן הוא אחרים באים חובה לה עצים באיברים כמו בכמנחה מה שאין כן בדם שאין עצים באים חובה לה אישים אברים כולם הן לאישים שם שאין כן בדם. גליון: עו) דאמר החזיר אין לא הזיר לא: עז) מתיבה אי עד תיבת